SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Fælledparken i København.

1. OKTOBER 1939 NUMMER 19
88. AARGANG 25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 19. | 1. Oktober 1939 | 88 Aarg.

INDHOLD:

SIDE

Den nye og evige Pagt af Rulon S. Wells 291

Ungdomsforeningerne 295

Tusindaarsriget af Matthias F. Cowley 297

Sabbatens Helligholdelse i vore Dage 298

Apostel Ballard er afgaaet ved Døden 299

Har Kirken Monopol paa Sandheden? af John A Widtsoe 300

Tobak, Gravsteder og Fortjeneste af Luther Burbank 302

Fra Missionsmarken 303

KOMMENDE ARTIKLER —

Den Danske Missions Historie

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12. København F.

OLAF MORTENSEN, BLAAGAARDSG. 36 D

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Den nye og evige Pagt

af Ældste Rulon S. Wells.

Af alle de Skabninger, som befolker Jorden, enten i Havet, i Luften eller paa Jorden, staar Mennesket og kun Mennesket rank og oprejst; Mennesket og kun Mennesket skuer mod Himlen og grubler over det stjernefyldte Univers' Vidundere; Mennesket og kun Mennesket bøjer Hovedet i ydmyg Ærbødighed overfor ham, som skabte Himlen, Havet og Vandenes Kilder.

Det er sandt, vi ser maaske andre Skabninger, der bevæger sig med udpræget Intelligens og tilsyneladende med Formaal og Hensigt, og man undrer sig over, hvorfra deres Intelligens stammer, og Svaret lyder: Gud er deres Intelligens, de ledes af Instinktet.

Naar vi tænker paa de Generationer af Mænd og Kvinder, som nu lever og har levet paa Jorden fra Fader Adams Dage til nu og saa føjer dertil det store Antal af dem, som endnu ikke er født, men som er bestemt til at nyde det velsignede Privilegium at leve paa Jorden i Legemet af Kød og Ben, bliver vi simpelthen overvældet af deres uhyre Antal, for de er i Sandhed saa talrige som Sandet paa Havets Bred.

Lad os dvæle ved det Forhold, at denne mægtige og utallige Skare engang levede i en anden Verden, før denne Jords Grundvold blev lagt, nemlig „i Aandeverdenen" som Guds aandelige Børn.

Da nu Gud er Fader til vore Aander, endog til denne mægtige Skare af baade levende og døde og til dem, der endnu ikke er født, er han lige som enhver naturlig Fader vilde være det, vitalt interesseret i vort Velbefindende og skaber derfor den guddommelige Plan for vor Udvikling, vor Uddannelse og giver os et forberedende Kursus — først for aandeligt Liv og saa for vort fremtidige Liv, som vi endnu skal leve — et paa Jorden, endnu ikke skabt — og et andet i hans celestiale Rige. Alt dette er gennemtænkt i den guddommelige Plan.

Derfor kalder han sine Sønner og Døtre sammen i en

højtidelig Forsamling for at forkynde sine Planer, „for at udvirke sine evige Hensigter med Mennesket". Disse Planer fremsætter klart den evige Pagts Maal, ved hvis Efterlevelse hans Børns Frelse kan opnaas. Denne evige Pagt, til hvilken der findes saa mange Henvisninger i Skriften, er selve Kernen af Guds Handlemaade med Menneskeslægten, og da vi hørte Proklamationen forkyndt, blev vort Hjerte fyldt med Glæde og Morgenstjernerne — de store og ædle blandt Guds aandelige Børn — sang tilhobe, og alle Guds Sønner og Døtre raabte af Glæde.

Nej, sandeligt! Det er ikke nogen Indbildning, Det er Sandheden og kan findes i Guds aabenbarede Ord. For Eksempel:

„Hvor var du, da jeg grundfæstede Jorden? forkynd det, hvis du har Indsigt?.... der Morgenstjerner sang til Hobe, og alle Guds Børn raabte af Glæde". (Job: 38, 4, 7).

Hvilken herlig Dag — den oprindelige Dag — da „Mørke var oven over Afgrunden" og Jorden var øde og tom — endog før dens Grundvold blev lagt! Det maa have været et vidunderligt Øjeblik, da alle Guds Sønner og ogsaa Døtre, tvivler jeg ikke paa, var samlet og blandt dem Morgenstjernerne — de store og ædle, som sang til Hobe og da hele denne mægtige Hær raabte af Glæde.

Og fra Apostlen Paulus:

„Fremdeles, vore kødelige Fædre havde vi til Optugtere, og vi følte Ærefrygt; skulde vi da ikke meget mere underordne os under Aandernes Fader og leve?" (Hebr. 12: 9).

Lad mig nu citere fra Moses' Skrivelser, som de er aabenbaret til Profeten Joseph Smith, som De vil bemærke er i fuldkommen Overensstemmelse med den Beretning, der findes i 1. Mosebog, men som giver en dybere og fuldstændigere Beretning om alle skabte Tings dobbelte Natur eller jeg kunde sige en bedre udarbejdet Gengivelse af den samme Fortælling.

„Og nu siger jeg dig, at disse er Himlens og Jordens Oprindelser, der de skabtes paa den Dag, da jeg, den Herre Gud, skabte Himlen og Jorden,

Og enhver Plante paa Marken, førend den kom i Jorden og enhver Urt paa Marken, før den voksede frem, thi jeg

den Herre Gud, skabte alle Ting, hvorom jeg har talt, aandelige, før de blev naturlige paa Jordens Overflade; thi jeg, den Herre Gud, havde ikke ladet det regne paa Jorden. Og jeg, den Herre Gud, havde skabt alle Menneskenes Børn, men, endnu ikke en Mand til at dyrke Jorden; thi i Himlen skabte jeg dem". (Moses 3: 4-5).

Abraham skrev følgende:

„Og Herren havde vist mig, Abraham, Fornuftvæsnerne, som var organiserede før Verden blev til, og iblandt disse var mange af de ædle og store.

Og Gud saa disse Sjæle, at de var gode, og han stod midt iblandt dem, og han sagde: Disse vil jeg gøre til mine Fyrster; thi han stod midt iblandt dem, som var Aander, og han saa, at de var gode. Og han sagde til mig, Abraham, du er en af dem; du blev udvalgt, før du blev født.

Og der stod en iblandt dem, der var Gud lig, og han sagde til dem, som var hos ham: Vi ville gaa ned, thi der er Rum der, og vi ville tage af disse Elementer og danne en Jord, hvorpaa disse kunne bo;

Og vi ville prøve dem dermed og se, om de ville gøre alt, hvad som helst Herren deres Gud skal befale dem;

Og de, der holde deres første Prøvestand skulle forøges; og de, der ikke holde deres første Prøvestand, skulle ikke faa Herlighed i det samme Rige med dem, der holde deres første Prøvestand, og de, som holde deres anden Prøvestand, skulle Herlighed vorde tildel evindelig.

Og Herren sagde: Hvem skal jeg sende? Og en, der var lig Menneskenes Søn, svarede: Her er jeg, send mig. Og en anden svarede og sagde: Her er jeg, send mig. Og Herren sagde: Jeg vil sende den første.

Og den anden blev vred og holdt ikke sin første Prøvestand; og paa den Dag fulgte mange efter ham. (Abraham 3: 22-28).

Dette Citat er taget fra Abrahams Skrivelser, oversat af Joseph Smith ved Guds Gave og Kraft. Heri fremsættes, den evige Pagts' Formaal og Hensigt saavel som dens Forpligtelser, Forskrifter og gloriøse Fordele, som i Sandhed er „et glad Budskab om stor Glæde". Det er Jesu

Kristi Evangelium. Da vi hørte det glædede vi os, og vort Hjerte fyldtes med Taknemmelighed, og vi raabte af Glæde. Her var vor store Mulighed, for hvis vi holdt vor første Prøvestand, skulde vi forøges eller med andre Ord vilde vi sammen med vor udødelige Aand faa dette Legeme af Kød og Ben, og vi vilde faa det Privilegium at leve paa Jorden — det Tidsrum af Liv, hvori Gud igen — for anden Gang — vil prøve os og se, om vi vil gøre de Ting, som han har befalet os. Og hvis vi holder vor anden (eller nuværende) Prøvestand, saa vil vor Herlighed forøges for evigt.

Tænk et Øjeblik over Betydningen af dette Løfte, som Herren gør med dem, der holder deres anden Prøvestand: „Deres Herlighed skal forøges evigt og altid". Det vil sige, at de vil blive Medlemmer af Guds Husholdning — hans Sønner og Døtre og Guds Arvinger, endog Medarvinger med Jesus Kristus og skal arve alle de Ting, Faderen havde. Kort sagt, det betyder at de vil modtage det evige Livs Krone, Guds største Gave til Mennesket.

„Alt hvad Herren vor Gud vil befale os" indbefattes i Jesu Kristi Evangelium, og derfor er Lydighed mod dette Evangelium vor Del i den evige Pagt. Hvis vi ikke holder hans Bud eller med andre Ord adlyder hans Evangelium, har vi intet Løfte eller Forjættelse. Men hvis vi yder det Lydighed, saa er Gud bundet af Pagtens Ord, og han bryder aldrig sin Pagt.

Hvert Menneske maa staa paa egne Ben i Evangeliet, maa vide for sig selv, at det er sandt og for sig selv følge dets Anvisninger. Alt for mange Sidste Dages Hellige kender kun Evangeliet overfladisk og undersøger ikke for at faa en fuld og bestemt Kundskab for sig selv. Deri gør de modsat af Evangeliets Anmodning, som opfordrer os til at søge efter Visdom og bede til Gud.

Ældste John A. Widtsoe, af de Tolvs Raad.

UKF UMF

UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

Jesus sagde: Du skal elske Herren din Gud af hele dit Hjerte og med hele din Sjæl og med hele dit Sind, dette er det første og store Bud og det andet er dette ligt, du skal elske din Næste som dig selv. Af disse to Bud afhænger Loven og Profeterne.

Det var fuld af Forventning man Tirsdag den 12. September kom til Københavns Ungdomsforenings Aabningsmøde, for at høre hvordan Ungdomsforeningens Program for Fremtiden, og dermed Fremtiden for Ungdommen indenfor vor Kirke, vilde blive fastlagt.

Sangen hvormed Mødet aabnedes: »Kom Hellige, fremad og frygter ej« er vist aldrig blevet sunget med større Styrke og Forhaabning end denne Aften.

Ungdomsforeningens Præsident Jørgen Schmidt bød Velkommen og talte om Ungdommens Pligt til at benytte Tiden til Udvikling.

Jeg tror, at de Ord der lød »Troen kendes paa dens Bestandighed« styrkede os alle til at tage fat paany; de styrkede Viljen i os alle til at udrette noget for Ungdomsforeningen, og jeg tror vi alle blev grebet af noget af det samme, som da vi i Sommer en skøn Aften stod om det knitrende Baal og symbolsk brændte alle vore Fejl: vor Bagtalelse, vor Misundelse og vort Nag. Thi der er ingen Tvivl om, at den Maade vi tjener Ungdomsforeningen bedst paa er ved at staa enige med hinanden og ikke ved evindeligt Kiv og Strid indbyrdes at splitte Ungdomsforeningen.

Efter en nydelig og behagelig Solosang af en ung Søster, ønskede et Medlem af Hovedbestyrelsen paa Hovedbestyrelsens Vegne Københavns Grens Ungdomsforening alt godt for Fremtiden, han udtalte det Haab, at ingen Ung idag vilde gaa frem med lukkede Øjne, men bestandig have Maalet for sit Liv og Virke for Øje, det Maal, der maaske er mere aktuelt idag end nogensinde.

Efter Programmets Afslutning indbød Ungdomsforeningen til en Forfriskning ved de dækkede Borde, og i hyggeligt Samvær med Søskende gled Aftenen hen under den Stemning som Mormonungdommen kan fremtrylle ved i fordringsløst og utvungent Selskab at nyde Samværet.

Maatte Fremtiden bevare Ungdomsforeningen som det Fristed for Søskende, hvor de i Vinteren der stunder til, kan tilbringe mange Timer, hvor Tankerne kan finde andre Baner

end dem, de i det daglige modtager fra Verden, der omgiver dem; lad os da i den kommende Tid ikke rives med af Øjeblikkets Had eller Begejstring; men lad os glemme lidt mere af Verden udenfor, af dens Tant og Fjas, men ogsaa af dens Sorger; lad os mødes i Ungdomsforeningen og der styrkes i et ægte Søskendeforhold. Svend Jürgensen.

Vor Ungdom.

Hvor i Verden kan Ungdom vel trives
Mere skøn, mere ren end i vor Kirkes Gem.
Verdens Lænker — de skal sønderrives.
Haand i Haand vil tilsammen vi frem.
Vi vil bygge en Ungdom op af Kræfter som Staal,
Vore Lys vil vi samle i et luende Baal,
Sprede ud gennem Ungdommens Stemme
Vore Tanker, som ingen skal glemme.
Hah, det dejlige, ældgamle Kærlighedsbud
Sendt til Jorden af Himmelens Gud.
Lyset skinner i Mørket, vi bringer det ud
Gennem Ungdommens Tanker og Vej.
Husk rene Tanker skal være vort Banner, vort Skjold,
Vi alle stiller os frem paa det kæmpende Hold,
Saa vor Kirke kan vokse fra Aar og til Aar,
Vi melder Fremgang hver eneste Vaar.

Om vi vandrer paa Sandhedens Veje,
Om vi altid vil sætte vort Lys højt paa Straa,
Om vi har Kærlighed i vort Øje
Husk Evangeliet vil altid bestaa.
Lad os standse blot her en Stund og tænke os om,
Lad os rense vore Hjerter — saa vi kan sige kom.
Undersøg disse Ting vi dig byder,
Ja og Sandhedens Røst til dig lyder.
Hah, det dejlige ældgamle Kærlighedsbud
Sendt til Jorden af Himmelens Gud.
Lyset skinner i Mørket, vi bringer det ud
Gennem Ungdommens Tanker og Vej.
Husk rene Tanker skal være vort Banner, vort Skjold,
Vi alle stiller os frem paa det kæmpende Hold,
Saa vor Kirke kan vokse fra Aar og til Aar,
Vi melder Fremgang hver eneste Vaar.

Richard Nielsen, Aarhus.

Nyt fra København.

Den sidste Udflugtsaften benyttedes til et Besøg i Politikens Hus. Til Trods for, at Seniorklassen havde et velbesøgt Møde samtidig, deltog ikke færre end 50 lokale Søskende, foruden nogle Missionærer i denne Tur. Efter Rundgangen førtes Deltagerne til Politikens egen Restaurant, hvor Bordene var dækket med Chokolade og Kager.

Sidste Mødeaften i Sæsonen blev stillet til Medlemmernes Raadighed, saaledes at enhver, der havde noget paa Hjerte med Hensyn til Ungdomsforeningernes Arbejde, kunde udtale deres Mening eller Ønsker. Mange benyttede sig af Lejligheden, og mange nye Idéer blev fremsat. Jørgen Schmidt.

Tusindaarsriget

af Ældste Matthias F. Cowley.

Tusindaarsriget eller Millenniet er en Periode af tusind Aars Fred paa Jorden, da Satans Indflydelse ikke vil gøre sig gældende, hverken blandt Menneskene eller i Dyreriget. Kristus vil regere paa Jorden som Kongernes Konge og Herrernes Herre. »De skulle alle kende mig, baade de smaa og de store iblandt dem, siger Herren.« (Jer. 31:34) »Og Ulven skal gaa hos Lammet og Parderen ligge hos Kiddet; Kalven og Løven og Fedekvæget skulle være sammen, og en liden Dreng skal lede dem. Og Koen og Bjørnen skal græsse sammen, deres Unger skulle ligge hos hinanden; og Løven skal æde Straa som Oksen... De skulle ej gøre noget ondt og ej noget fordærveligt paa hele mit hellige Bjerg; thi Jorden er fuld af Herrens Kundskab, ligesom Vandet skjuler Havets Bund.« (Esajas 11: 6-9)

Hvilken herlig Fred og Kærlighed der da vil herske hos alle Jordens Mennesker, der er værdige til at leve sammen med Kristus og regere med ham et tusind Aar. Da vil Esajas' Ord gaa i Opfyldelse. »Og de skulle omsmede deres Sværd til Hakker og deres Spyd til Haveknive; et Folk skal ikke løfte Sværd imod et andet og de skulle ydermere ikke øve sig i Krig.« (Esajas 2:4) Hvilken vidunderlig og herlig Kontrast vil ikke den Tid være i Sammenligning med den Bevægelse, Ophidselse og Forvirring, der hersker i Dag, endog blandt Jordens fredselskende Nationer.

Det viser sig, at Begyndelsen til Tusindaarsriget vil være omkring Tiden for hans anden Tilkommelse, naar han kommer for at regere paa jorden og naar de retfærdiges Opstandelse vil finde Sted. Johannes siger i en vidunderlig Profeti: »Salig og hellig er den, som har Del i den første Opstandelse; over disse har den anden Død ikke Magt, men de skulle være Guds og Kristi Præster og skulle være Konger med ham i de tusinde Aar.« »De øvrige af de døde bleve ikke levende, førend de tusinde Aar vare til Ende.« (Aab. 20:6,5) Apostlen Johannes øvrige Skrivelser beskriver de Fredens og Glædens Tilstande i Tusindaarsriget, og til sidst den sidste

Opstandelse, Jordens Forandring, Lucifers Tilintetgørelse og Jordens Omformning til et celestialt Rige for celestiale Væsener. Der ligger heri et vidunderligt Resultat af de trofastes Arbejde paa at opnaa de store og herlige Velsignelser, der vil bringe saadan Herlighed og Ophøjelse til alle dem, der tjener Herren og holder hans Bud.

Sabbatens Helligholdelse i vore Dage

Nogle Sidste Dages Hellige staar i Dag stillet overfor Spørgsmaalet »Forventes det af os, at vi helligholder Sabbaten i den Aand, hvori den oprindelige Befaling blev givet, eller har ændrede Forhold modificeret og »liberaliseret« vor Levevis saadan, at vi nu kan deltage i Ting, som fordums var bandlyst?«

For hver eneste sand Sidste Dages Hellig er Svaret paa dette Spørgsmaal ligetil. Befalingen om at helligholde Herrens Dag blev først givet til Israels Børn paa Sinai Bjerg. Siden da er den blevet gentaget i hver Husholdning.

Bibelen er klar, at saa vidt som den Beretning angaar, fortsætter Sabbaten med at være Loven. Mormons Bog gør afgjort det samme Bud til en Del af Evangeliets Lærdomme. Pagtens Bog, den nyeste af Skrifterne, bekræfter de foregaaende Lærdomme og paalægger streng Overholdelse af Sabbatsdagen.

Der har ikke til nogen Tid været nogen Erklæring, i Skriften eller paa anden Vis, der har ændret denne Befaling. Derfor — uagtet hvad andre gør eller hvad andre Kirker sanktionerer — er Sidste Dages Hellige forpligtet til strengt at adlyde Befalingen at »hvile fra eders Arbejde og tilegne den Allerhøjeste eders Andagt.«

Og Befalingen fortsætter: »Og paa denne Dag skal du intet bestille uden at tillave din Føde i Hjertes Enfoldighed, at din Faste maa være fuldkommen, eller med andre Ord, at din Glæde maa være fuldkommen.... Og saafremt I gøre disse Ting med Taksigelse, med glade Hjerter og Aasyn, ikke med megen Latter, thi det er Synd, men med et godt

Hjerte og glædestraalende Ansigt.... Jordens Fylde er eders.... de gode Ting, der kommer af Jorden, enten til Føde eller til Klæder... til at styrke Legemet og til at oplive Sjælen.« Og saa de sidste Paalæg og Løfter — »Og ved intet fortørner Mennesket Gud mere end dermed, at de ikke anerkende hans Haand i alleTing og ikke adlyde hans Befalinger, og mod ingen er hans Vrede optændt mere end imod saadanne... Men lærer, at den, der gør Retfærdigheds Gerninger, skal faa sin Løn, nemlig Fred i denne Verden og evigt Liv i den tilkommende. Jeg, Herren, har talt det, og Aanden bevidner det. Amen. (Pagtens Bog 59 Kapitel)

Sidste Dages Hellige anmodes indtrængende om at tage den rette Helligholdelse af Sabbaten under alvorlig Overvejelse i deres Hjem og blandt deres Familier. Forlystelser, Sport, Udflugter, Biografbesøg og andre Former for Forlystelser er direkte Krænkelse af alle Bud og Befalinger om dette Emne. Unødvendigt Arbejde og Rejsen skulde ligeledes undgaas. Forberedelser skulde endog begrænse Husholdningspligterne til et Minimum. Hvilens, Tilbedelsens og Bønnens Aand skulde fostres i hvert Hjem.

Apostel Ballard er afgaaet ved Døden.

Det er med dyb og oprigtig Sorg, at vi maa meddele Budskabet om Apostel Melvin Joseph Ballards Død, en ædel og alvorlig Forkæmper for Sandhedens Sag. Ældste Ballard gik hinsides den 30. Juli 1939 efter et kort Sygeleje.

Ældste Ballard blev født i Logan den 9. Februar 1873 og blev ordineret til Apostel i 1919. Før den Tid og siden har han med Nidkærhed og Trofasthed tjent Kirken med sine rige Evner og glimrende Forstaaelse af Jesu Kristi Evangelium. Den afdøde var en glimrende Taler, som med Klarhed og Skarpsindighed tolkede Jesu Kristi Evangelium. Overalt hvor han kom frem vandt han Venner ved sin noble Personlighed og charmerende Væsen. »Din Vilje, ikke min, ske« var den røde Traad, der gik gennem hans Liv. Hans Medbrødre i de tolv Apostles Raad har æret hans sjældne Egenskaber i følgende Hyldest:

Vi har maattet tage Afsked med en elsket Medarbejder, en der har vundet en stor Plads i vort Hjerte saavel som i Tusinder af andres.

Ældste Melvin J. Ballard var Virkeliggørelsen af uegennyttig Hengivenhed for Kristi Sag. Intet Kald var for tungt, ingen Rejse for lang, intet Offer for stort, om Mennesker derved kunde velsignes og bringes nærmere Gud og hans Frelsensplan. Det kan med Sandhed siges om ham, at han altid befandt sig i Mesterens Tjeneste.

Var det ikke fordi Herren havde Brug for ham paa den anden Side, er vi sikker paa, at Israels ydmyge Bønner om hans Helbredelse vilde have baaret Frugt. Vi bøjer os i Ydmyghed for vor himmelske Faders kærlige Vilje.

Verdslig Rigdom havde han ikke, men Tro, Hengivenhed, Kærlighed, gode Gerninger og et retfærdigt Levned bragte Melvin J. Ballards Sjæl den Guds Aand, der satte ham i Stand til at forstaa Gud og hans Værk.

Sidste Dages Hellige over hele Verden begræder Tabet af en stor og ædel Mand. Ældste Melvin J. Ballard var en værdig Herrens Apostel. Med Taknemmelighed og Beundring ser vi paa hans Liv og dets smukke Resultater. »Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet.«

Har Kirken Monopol paa Sandheden?

af Apostel John A. Widtsoe.

Et saadant Spørgsmaal afspejler en fuldstændig Misforstaaelse af den gengivne Kristi Kirke.

Monopol paa Sandheden vilde betyde Besiddelsen af al tilgængelig Sandhed, og Udelukkelse af de Mennesker, som ikke er i Kirken fra Deltagelse i Besiddelsen af eller Fordelene ved Sandheden.

Intet kunde være fjernere fra Kirkens Lære. Det er blevet lært fra Profeten Joseph Smiths Dage, at Sandhedens Lys kaster sit Skær over hvert eneste Menneske, der er født paa Jorden. Alle, der søger efter Sandheden, kan finde den, enten i eller uden for Kirken. De, der alvorligt søger efter Sandheden i Biblioteker, Laboratorier eller i Naturen vil blive belønnet af den uudtømmelige Sandhedens Kilde. Sandhedens Ophav er generøs. Kirken ser gerne, at Søgen efter Sandhed

bliver fortsat i alle Lande, af alle Mennesker, til alle Tider; for naar Sandheden mangfoldiggøres blandt Menneskene, tiltager de menneskelige Glæder.

Der er imidlertid mange Slags Sandhed. Nogle Sandheder befatter sig med de fysiske Love, der bestemmer Jordens og Himlens Forhold og Tilstande og hvorved Tingene virker. Det er værdifuld Kundskab, som har skabt Menneskeheden mange af dens materielle og aandelige Velsignelser. Opdagelsen af saadanne Sandheder har betinget vor nuværende Kultur.

Der er højere Slags Sandhed — saadan som hører menneskelig Uddannelse til, d. v. s. til Menneskets Maade at bruge de Kundskaber, som er dets, Sandheder, som befatter sig med Guds Himmel og Menneskets Slægtskab til dets guddommelige Fader; Sandheder, der forklarer Fortidens Mysterium, aabenbarer Formaalet med det nuværende og forudsiger Menneskets fremtidige Bestemmelse, Sandheder, der hvis de bruges — for evigt sætter Mennesket i Stand til at nærme sig Gud.

Denne sidste Slags Sandhed danner Frelsensplanen som fremsat i vor Herre Jesu Kristi Evangelium. Evangeliet er et Produkt af Herrens Sind og Vilje. Det lærer, at der løber en Plan gennem Universet, indbefattende hvert Forhold, Lov og Princip og som giver Liv til Naturens Værk. Paa den Maade bliver Evangeliet i dets Fylde Sandhedens Struktur eller Hus, hvorind Sandhed kan afpasses. Som Sandhedens Hjem gør Evangeliet Krav paa al Sandhed og placerer al Sandhed paa rette Sted og i rette Forhold med Henblik paa Menneskets nuværende og fremtidige Velfærd.

Evangeliets Sandheder — som alle andre Sandheder — er tilgængelige for alle Mennesker. Ja, maaske er alle Mennesker i Besiddelse af denne fundamentale Kundskab til deres store Trøst. Der findes i enhver Kirke, der tror paa Gud, noget af denne højere Sandhed. Det er de Sidste Dages Helliges Lære.

Evangeliet forkyndes imidlertid paa Jorden under Herrens Myndighed. Han satte Mennesket paa Jorden og gav det Evangeliet. Han har vaaget over Menneskenes Børn gennem Tiderne og genoprettet sin Kirke Gang paa Gang, eftersom Menneskets Frafald gjorde det nødvendigt. For tage Vare

paa Kirken er Evangeliet blevet forlenet med hans Autoritet, Præstedømmet. Kun den Kirke, der er i Besiddelse af Myndighed er den fuldstændige Kristi Kirke, og der kan kun være en.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er i Besiddelse af Sandheden med Henblik paa vor Herres Jesu Kristi sande Evangelium, den guddommelige Frelsensplan og Myndigheden til at handle i Guds Navn i Opbygningen af Kristi Kirke. Der er kun et Evangelium. I den Betydning gør Kirken Krav paa at besidde den fulde fundamentale Sandhed, kald det Monopol, hvis De vil, der er nødvendig for den fulde Frelse i Guds celestiale Rige. Det gør Kirken ydmygt og taknemmeligt i Bevidstheden om dens uhyre Ansvar at lede hele Menneskeheden ind i en Fylde af Kundskab, der fører til evig Fremgang i Herrens Nærværelse.

Tobak, Gravsteder og Fortjeneste

af Luther Burbank.

Flere af Læserne har maaske set de store militære Begravelsespladser i Nærheden af Slagmarkerne. Paa hver eneste Gravsten staar der: »Dræbt under Kampen.« Om der ikke fandtes nogen, der vidste hvad Krig var saa vilde dette alene fortælle ham, at Krig er dødelig — at den dræber.

Hvor meget vilde du vide om Tobakken, om der paa Gravstenene over alle dem, som var dræbt, stod skrevet: »Dræbt af Tobakken.« Du vilde vide mere om den, end du gør nu, dog ikke alt, for Tobakken gør det, der er værre end at dræbe, den halvdræber. Den har sine Ofre paa Kirkegaardene og paa Gaderne. Det er galt nok at være død, men det er et Spørgsmaal, om det ikke er værre at være halvdød — nervøs, irritabel, søvnløs med Arbejdsdygtigheden delt og Vitaliteten paa Bristepunktet ved den første store Anstrengelse. Dette kan synes Overdrivelse, men det er det ikke, det er den nøgne Sandhed. Du kender bare ikke Forholdene, du faar ikke Lov til at kende dem. Der er stor Fortjeneste i at forgifte dig og Millioner andre. Du var blot et Barn, da Rygevanen blev dig paatvunget. Lidt senere lagde du Mærke til Avertissmenter, som fortalte dig, at du

burde bruge Tobak. Nu kan du ikke lade være. Tobaksfabrikanterne fortæller dig, at det er dejligt at ryge, et uskyldigt Tidsfordriv. De er til og med gaaet saa langt i deres Bedrag, at de fortæller, at Tobakken »stiller Nerverne.« Kloroform stiller ogsaa Nerverne. En lille Dosis stiller dem for evigt. Lad mig fortælle, hvordan Tobakken dræber. Rygerne falder ikke død om i Tobaksforretningerne. De gaar deres Vej og dør senere af noget langt andet. Set med Fabrikantetnes Øjne, saa er dette det bedste, der kan ske. Lægerne kan fortælle, at de døde af Lungebetændelse, Hjertefejl, Tyfusfeber og en Masse andre Ting. Tobakken dræber indirekte og undgaar Skylden. Nikotinen vil efter en Stund sætte dig i Stand til at falde for den første Sygdom, der kommer, men Sandheden heri vil aldrig komme for Dagen, saa længe Fabrikanterne kan spendere Millioner af Kroner for at stimulere Salget og alligevel tjene andre Millioner. Har du nogensinde tænkt paa, hvad der vilde blive af Tobaksvanen, om der ikke var Fortjeneste i den?

Er mon nogen født med Tobaksvanen? Langt fra, hver eneste en er født med Afsky for den. Tobak foraarsager Opkastninger de første Gange den bruges. Om der ikke var Penge at tjene paa at forgifte Folk, vilde Vanen dø ud med det sidste Offer. Vi bruger Tobak i Dag, fordi den er paatvunget os af samvittighedsløse Skurke, ligesom Opiumen blev paatvunget Kineserne.

Fra Missionsmarken.

KØBENHAVN: Søndag den 3. September 1939 blev Broder og Søster Johan Hugo Strømbergs lille Søn velsignet af Ældste Calvin S. Rasmussen, og fik Navnet Børge Ernst Ole Strømberg.

AARHUS: Mandag den 17. Juli atholdt den Kvindelige Hjælpeforening i Aarhus en lille Udflugt, som særlig var arrangeret for de ældre Medlemmer i Grenen. Turen gik til *Den gamle By* i Aarhus Botaniske Have. Deltagerne besaa indgaaende Købstadmuseet. Der var 32 Deltagere, og da Vejret var fint, var Stemningen selvfølgelig høj.

Om Aftenen samledes baade ældre og yngre i Forsamlingssalen, hvor der ved et veldækket Smørrebrødsbord var et festligt Samvær. Festen, der var arrangeret gratis for Medlemmer over 60 Aar, var i alle Maader vellykket.

Den Kvindelige Hjælpeforening takker hermed alle de Søskende, der bidrog deres til at gøre Turen saa vellykket.

HOLBÆK: Den 16. August 1939 afgik Broder Theodor F. Sørensen ved Døden, 72 Aar gammel. Broder Sørensen havde været syg i nogen Tid. Han havde et Vidnesbyrd om Evangeliet og var lykkelig over at være Medlem af Kirken. Begravelsen fandt Sted den 20. August fra det nye Kapel i Holbæk under Distriktpræsident Robert Earl Sørensens Ledelse. Der var mange til Stede for at ære den Afdøde, og smukke Blomster prydede Kisten,

Vi udtrykker vor dybeste Sympati med Broder Sørensens Datter og nedbeder Herrens Velsignelse over hende.

ESBJERG: Onsdag den 2. August d. A. afholdt Esbjerg Sangkor under Ældste Phil Jensens Ledelse en stor Koncert.— Korets Præstationer var ualmindelig gode, og Koncerten blev betegnet som den bedste, der endnu er blevet givet af Sangkoret i Esbjerg.

Efter Koncerten samledes Koret nedenunder om et fælles Chokoladebord. Stemningen var naturligvis god ovenpaa den vellykkede Koncert, og der blev rettet en hjertelig Tak til Dirigenten og Organisten for den udmærkede Maade, hvorpaa Koret føres frem.

Afløsninger.

Følgende Missionærer er blevet afløst fra Arbejdet i Den danske Mission og sejlede til Amerika den 22. September 1939 med „Scanpenn". Robert Earl Sørensen, København — Earl E. Olson, Aalborg — Frank Otto Breinholt, Aarhus — Donald Roy Christensen, Randers — Dale Youg Higginson, Odense — Anna LaRetta Hansen, København — Calvin Stanley Rasmussen, København — Ingrid Nielsen Andersen, København — Ingar Nielsen Andersen, Silkeborg — Leo Godfred Hansen, Aarhus — Hans Christian Andersen, Hjørring — Alice Patricia Haroldsen, København — Talmage Maiben Thomsen, Aalborg — Morris Clyde Whitlock, Aarhus — Don Verle Breinholt. Randers — Vern Harmon Jensen Hjørring — J. Marcell Pitcher, Odense — Andrew Benjamin Shumway Aarhus — Arthur Theodore Hansen, Randers — Lloyd Everett Kjar, Randers — Jarvis M. Petersen, Aarhus — Herbert Niels Williams, Esbjerg — Alvin Niels Christensen, Silkeborg — Ellis Giles Nielson, Aalborg — Grant Leven Madsen, Odense — Loyal Hansen, København — Richard D. Olsen, Aarhus — Ashal Junior Calder, Aalborg — Lawrence Nels Nelson, København — Thyge Christian Gronning, Esbjerg — Leon Keith Stevens, Esbjerg — Adelia Bayless, København — Floyd L. Thompson, København — Carl Racker, København — Elmer Arthur Collins, København — Harrison Farnes, København — Arthur Egen Babbel, Esbjerg — Chad Myron Bertelson, Aalborg — Stephen Howe Clark, Odense — Lloyd Frank Gunther, Aarhus — George Gordon Hexie Jr., Aalborg — James Arlo Nuttall, Aalborg — Frank Nebeker Terry, Esbjerg — Joseph Loertscher, Aalborg — William R. Manning, Aarhus — Richard Douglas Poll, Odense — J. Ralph Thompson, Aarhus.

De øvrige Missionærer, paa to nær, vil sejle fra København Lørdag den 30. September. Nærmere vil blive bekendtgjort i næste Nummer af „Stjernen".

Mark B. Garff
Missionspræsident.